

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Perju Oleg, privind casarea sentinței Judecătoriei Comrat din 20 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 18 iunie 2015, în cauza penală privind-l pe

Perju Oleg Grigore, născut la 08.05.1984, originar din r-nul Criuleni, sat. Dubăsarii Vechi, domiciliat în mun. Comrat, str. Frunze, 6.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.01.2014 – 20.05.2014;

Instanța de apel: 20.06.2014 – 18.06.2015;

Instanța de recurs: 05.10.2015 – 25.11.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 20 mai 2014, Perju Oleg Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art.186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art.179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 7 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei fiind calculat din 20.05.2014 cu includerea termenului de aflare al inculpatului în arest, de la 30.12.2013 – 02.01.2014.

Acțiunea civilă înaintată de Calpacci Victor a fost admisă parțial fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Perju O. în beneficiul părții civile

Calpacci V., prejudiciul material în sumă de 2800 lei și prejudiciul moral în sumă de 2000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că la 01 iunie 2013, aproximativ ora 23.00, Perju Oleg, din interes material, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, aflându-se în incinta grădiniței de copii nr. 5, situat pe str. Pușkin, mun. Comrat, a sustras pe ascuns bunuri ce aparțineau cet. Cebanov Măria, și anume o pereche de ochelari în valoare de 380 lei, sacou din piele artificială, în valoare de 350 lei și telefon mobil de model «Samsung GT-C3010», în valoare de 1200 lei, cauzând astfel părții vătămate Cebanov Măria prejudiciul material în proporții considerabile, în sumă totală de 1920 lei.

Tot el, Perju Oleg în luna iulie 2013 (data exactă nu a fost stabilită), în timpul dimineții, din interes material, cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, a pătruns în casa de locuit a cet. Calpacci Victor, situată pe adresa: mun. Comrat, str. Gavrilova 1, de unde a sustras pe ascuns o mașină de găurit de model «Topex», în valoare de 1500 lei, motoferăstrău de model «Partner 352», în valoare de 1300 lei, telefon mobil de model «Samsung GT 5250», în valoare de 2500 lei, auto pompă în valoare de 400 lei, bani în sumă de 300 lei, cauzând astfel părții vătămate Calpacci V. un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 6000 lei.

Tot el, Perju Oleg la 16 octombrie 2013, aproximativ la orele 20:30, a pătruns ilegal în domiciliul cet. Neicovcen Nicolai și anume în casa de locuit, situată pe adresa: sat. Chirsova, str. Sadovaia 38, unde se afla ilegal, fără consimțământul proprietarului.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apel inculpatul Perju O. la 27 mai 2014, avocatul Porumbescu S., în numele inculpatului, la data de 04 iunie 2014 și partea civilă Calpacci Victor la data de 12 iunie 2014.

3.1. Inculpatul Perju O., prin apelul declarat și-a exprimat dezacordul cu sentința pronunțată, indicînd că, în viziunea sa, la examinarea cauzei prima instanță a comis mai multe erori pe care le consideră grave și anume:

- față de inculpat a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, fără a se ține cont de circumstanțele atenuante: a recunoscut vina parțial și anume pe faptul furtului din iulie 2013 de la cet. Calpacci C. și pătrunderea ilegală în domiciliul cet. Neicovcen N. la 16.10.2013; a restituit prejudiciul parțial, obligîndu-se să achite părților vătămate menționate întreg prejudiciul cauzat;

- consideră că ilegal a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal pe faptul furtului de la cet. Cebanova M., deoarece bunurile părții vătămate menționate nu le-a sustras, dar le-a găsit, însă nu a sesizat la timp organele competente.

3.2. Avocatul Porumbescu S., prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat de învinuirea adusă în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal și anume furtul bunurilor ce aparțin cet. Cebanova M., iar în baza celorlalte infracțiuni incriminate inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate și anume cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea apelului declarat avocatul a menționat că în acțiunile incriminate inculpatului Perju O., în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal privind sustragerea bunurilor de la cet. Cebanova M., nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece inculpatul a găsit bunurile pătimitei pe teritoriul grădiniței, dar nu le-a sustras.

3.3. Partea civilă Calpacci Victor prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea ce ține de acțiunea civilă, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Perju O., în beneficiul părții vătămate Calpacci V., prejudiciul material în sumă de 4000 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 18 iunie 2015, apelurile declarate de inculpatul Perju O., de avocatul Porumbescu S. în numele inculpatului și de partea civilă Calpacci V. au fost respinse ca neîntemeiate cu menținerea sentinței.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Perju O. în săvârșirea infracțiunilor prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d), art.186 alin.(2) lit. d) și art. 179 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate este dovedită prin următoarele probe cercetate și verificate în instanța de apel: procesul-verbal privind recepționarea plângerii cet. Cebanova M. din 01.06.2013 (f. d. 7, Vol. I); înștiințarea telefonică din 01.06.2013, potrivit căreia la 01.06.2013 orele 23.15 în mun. Comrat, pe str.Pușkin, în grădinița de copii nr.5 de la Cebanova Măria a fost sustrasă scurtă, în care se aflau telefonul mobil de modelul «Samsung» (f. d. 8, Vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului - teritoriul grădiniței de copii nr.5 din 01.06.2013 (f. d. 9, Vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Cebanova M. din 08.06.2013 (f. d. 12, Vol. I); acțiunea civilă înaintată de Cebanova M. din 08.06.2013 (f. d. 13, Vol. I), ordonanță cu privire la recunoașterea în calitate de parte vătămată a cet. Cebanova M., din 08.06.2013 (f. d. 10, Vol. I); ordonanță privind recunoașterea în calitate de parte civilă a cet.Cebanov M, din 08.06.2013 (f. d. 14, Vol. I); procesul-verbal de audiere a martorului Petrov D. din 02.06.2013 (f. d. 15, Vol. I);

procesul-verbal de cercetare a obiectelor de la telefonul mobil „Samsung” și foto tabele, din 03.06.2013 (f. d. 18-21, Vol. I); proces-verbal de ridicare de la Perju O. a obiectelor, din 03.09.2013 (f. d. 60, 63 Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor: scurta și telefonul mobil, care au fost ridicate de la Perju O., din 03.09.2013 și foto tabele (f. d. 64-66, Vol. I); procesul-verbal de cercetare a documentelor din 03.09.2013 (f. d. 76, Vol. I); descifrarea nr. de telefoane (f. d. 77-84, Vol. I); sentința Judecătorei Cimișlia din 20 noiembrie 2001 în privința lui Perju O (f. d. 97-110, Vol. I); sentința Judecătorei Comrat din 12 mai 2000 în privința lui Perju O. (f. d. 112, Vol. I); sentința Judecătorei Comrat din 10 iunie 2003 în privința lui Perju O. (f. d. 113-115, Vol. I); sentința Judecătorei Comrat din 03 noiembrie 2006 în privința lui Perju O.(f. d. 116, Vol. I); sentința Judecătorei Comrat din 21 noiembrie 2007 în privința lui Perju O. (f. d. 117, Vol. I); sentința Judecătorei Comrat din 03 martie 2008 în privința lui Perju O. (f.d. 118, Vol.I); decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 mai 2010 (f. d. 119-120, Vol.I); adeverință - caracteristică eliberată pe numele inculpatului Perju O.(f. d. 121, Vol. I).

Instanța de apel a reținut că probele menționate mai sus, cercetate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Argumentul inculpatului cu privire la faptul, că pe unul din episoade el intenționa să încheie acord de recunoaștere a vinovăției, instanța de apel la considerat drept neîntemeiat, deoarece la materialele cauzei lipsește careva act procesual în acest sens.

Cu referire la argumentul inculpatului și al avocatului cu privire la faptul, că inculpatul nu a sustras obiectele de la partea vătămată Cebanova M. instanța de apel l-a considerat nefondat, deoarece acesta este combătut prin declarațiile părții vătămate Cebanova M. și a martorului Petrov D., care au explicat, că în luna iulie 2013 în jurul orelor 22-23 ei se aflau în incinta grădiniței de copii, stăteau la o masă și discutau, după care au plecat ulterior peste o perioadă scurtă de timp, când s-au reîntors bunurile lăsate pe masă de către pătimită nu mai erau, și anume: telefonul mobil, scurta și ochelarii. Totodată, telefonul pînă a fi sustras era în stare de funcționare, însă fiind efectuat un apel telefonic la numărul pătimitei, telefonul a fost deconectat, fapte care, în viziunea instanței de apel, o dată în plus demonstrează intenția inculpatului de a sustrage bunurile indicate, care aparțineau părții vătămate.

Instanța de apel a concluzionat, că inculpatul s-a folosit de situația, când bunurile părții vătămate au rămas fără supraveghere și le-a sustras, deoarece bunurile menționate nu au fost aruncate , dar se aflau pe teritoriul grădiniței de copii, fapt care nu acorda inculpatului Perju O. dreptul de a le însuși.

Cu referire la corectitudinea soluționării acțiunii civile de către prima instanță, instanța de apel a concluzionat că sentința în această parte este legală și întemeiată, iar argumentele părții civile expuse în apel nu au suport probatoriu.

La stabilirea pedepsei inculpatului Perju O., instanța de apel a menționat că prima instanță corect a aplicat prevederile legale relevante în acest sens, aplicându-i inculpatului Perju O. o pedeapsă legală, corect individualizată.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 19 august 2015, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar inculpatul Perju Oleg, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de învinuirea adusă în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, recurentul fără a invoca temei de drept prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele motive:

- a fost ilegal condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal de faptul furtului bunurilor ce aparțin cet. Cebanova M., deoarece îi sunt incriminate că le-ar fi sustras, dar, de fapt bunurile, au fost găsite de către inculpat pe teritoriul grădiniței și anume scurta în care se afla un telefon mobil. Ulterior inculpatul a hotărât să-și lase pentru sine telefonul mobil, iar scurta i-a dat-o prietenei sale. S-a folosit de telefon un timp, apoi l-a vândut unui vecin.

Astfel, inculpatul consideră, că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii incriminate în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece bunurile nu au fost sustrate de către el, dar au fost găsite.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului ordinar în cauză, deoarece motivele invocate au constituit obiect al examinării și în instanța de apel, asupra căror instanța s-a pronunțat argumentându-și soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat de inculpatul Perju O., instanța de recurs atestă că inculpatul își exprimă dezacordul cu faptul că de către instanțele ierarhic inferioare a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal pe faptul sustragerii bunurilor de la cet. Cebanov M., infracțiune pe care nu a comis-o, deoarece bunurile vizate le-a găsit, dar nu le-a sustras, astfel că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii menționate, eroare de drept care se încadrează în prevederile pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată că recurentul nu neagă și nu contestă faptul recunoașterii vinovăției sale în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) și art. 179 alin.(1) Cod penal, astfel instanța de recurs va supune verificării hotărârile atacate prin prisma erorii de drept invocată de recurent, doar pe episodul sustragerii bunurilor de la cet. Cebanova M., în baza căruia inculpatul a fost recunoscut vinovat conform art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Examinând materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că astfel de eroare în cauza dată nu se atestă, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Reieșind din prevederile legale sus menționate raportate la argumentele invocate în recurs potrivit căror instanțele ierarhic inferioare ilegal l-au condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal de faptul sustragerii bunurilor de la cet. Cebanova M., Colegiul penal constată că astfel de temeii a fost invocat și în instanța de apel și asupra acestuia instanța s-a pronunțat motivându-și soluția corespunzător, argumentându-și pe larg concluziile. Așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare consideră că nu se mai impune.

Colegiul penal de asemenea constată, că pronunțând decizia în cauză, instanța de apel s-a condus de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a dat apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă, că faptele incriminate inculpatului Perju O., în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, întrunesc elementele infracțiunilor menționate.

Argumentele recurentului potrivit cărora el n-a sustras bunurile, dar le-a găsit, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și insuficiente pentru a pune la îndoială concluzia, că acțiunile comise de inculpat întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, deoarece potrivit practicii judiciare constante se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșit în scop acaparator.

La caz, obiectul material al sustragerii se consideră bunurile care la momentul săvârșirii infracțiunii nu-i aparțineau inculpatului Perju O. și nu erau proprietatea lui.

Mai mult ca atât, însăși inculpatul, chiar și în recursul declarat confirmă că nu a acționat în sensul restituirii bunurilor către proprietar, în acest sens nefiind întreprinse careva acțiuni.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Perju Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 18 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Perju Oleg Grigore, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 21 decembrie 2015.

Președinte

(semnătura)

Ursache Petru

Judecători

(semnătura)

Toma Nadejda

(semnătura)

Nicolaev Ghenadie